

לוקחת אותם הביתה, מאכילה אותם שם באמצעות מזרק. כאשר נפגשו שמעון וערה היו הם ומש' חתותיהם מחוסרי כל. הם התאהבו, ומכיוון ששמעון עמד לצאת ללמוד בחו"ל, החליטו להינשא ולנסות לבנות את חייהם בחוץ. הם נישאו ב-8 למאי 1958, וכעבור חמישה ימים הפליג שמעון לאנגליה, שם חשב ללמוד רפואה באוניברסיטה של גלאזגו בסקוטלנד. ערה נשארה עד לסיום לימודיה. כשבכיסו סכום פצוט של עשרה דולר, יצא שמעון באניה עד מרסייל, משם המשיך ברכבת לקליי. אולם כאשר נחקר על ידי פקיד ההגירה הבריטי, שאלו אותו: "הלימודים מתחילים באוקטובר, מדוע באה במאי?" כדרכו של צבר שאינו יודע חכמות, השיב להם שמעון: "אני רוצה קודם ללמוד שאוכל לשלם את הלימודים". בו במקום בוטלה אשרת הכניסה שלו לאנגליה, שאינה מתירה לסטודנטים זרים לעבוד.

★ ★ ★

שפך נסיונות

הוסר כל נשאר שמעון בפאריס. חברים שפגשו אותו שם העידו, כי היה נובר בפחי אשפה כדי למצוא מנון למחיה. לבסוף החליט לנסוע לבריטל, שם גרה אחותה הבכירה של ערה. בבריטל הצליח להתקבל לאוניברסיטה המקומית, למרות שלא ידע מילה צרפתית, (המשך בעמוד 18)

שנה אפיו המיוחד. הוא שהה אז במעון ילדים בחדרה. סביב לשולחן נמאו הריסר ילדים קקאו. אחד הילדים שפך את הקקאו על המפה. הגננת הנוצמת מיהרה להרים את קולה על הילד דים: "מי שפך את הקקאו? אף לא אחד מהילדים הנפחדים פצה את פיו. אתם תשארו כאן עד הערב אם לא תגידו מי שפך את הקקאו!" צווחה הגננת. שמעון, בן הארבע, קם והודיע: "אני שפכתי אותו!" כשבאו הוריו לקחתו מהמעון, פרץ בכבי: "זה לא אני ששפכתי את הקקאו, אבל לא רציתי שיענישו את כולם!"

בבית החינוך בצפון תל אביב בו למד, היה ידוע כנער חלוש, שתמיד הוכה בידי חבריו. בבית היה מתייפה בפני הוריו על שמכים אותו. "תחזיר מכות!" יעץ לו האב. רק בסיום כחה ג', כאשר באו ההורים לקבל את התעודה, ניגשה אליהם המחנכת, שושנה דקל, ואמרה: "אני מברכת אתכם, היום בפעם הראשונה העז שמעון להחזיר מכות למכור."

כחניך התנועה המאוחדת בצפון תל אביב, שם שימש גם כמדריך, למד שמעון בבית הספר התיכון העירוני ד', נאלץ להפסיק את לימודיו בכיתה השביעית, בשל מצוקת

במאסר שמעון לוריה מסתיר את פניו בידו כשהוא מובל אל השופט. מאחוריו אשתו ערה ובתם טל.

מזור בהתנהגותו, ולמרות שזכרונו חזר אליו, היה חוזר ואובד לעיתים. לפרקים היה נתקף גם בהתפרצויות של היסטריה חמורה. הוא היה בטיפול פסיכיאטרי מתמיד, במשך שנה רצופה.

פעם, באחד מרגעי הפכוון שלו, אמר שמעון: "אני יודע שאני מטורף, אינני רוצה להמשיך לחיות כך." רק טיפולו ה' אינטנסיבי הוציא אותו בהדרגה ממצב דכ' און וכדון זה. הרופא שטייל בו אמר: "אני את שלי גמרתי, אני מקדה ש' הבחור בסדר." ואמנם ניראה היה כי הוא בסדר. עתה רצה להגשים את שאיפתו מילדות ולהיות רופא. למטרה זו נסע לה' בתן בבחינות הכניסה של הפקולטה לרפואה באוניברסיטה בירושלים. הוא לא התקבל.

בתקרה להתקבל לשנת הלימודים הבאה, הלך שמעון ללמוד מדעי הטבע באינבר' סיטה של תל אביב. אולם כעבור שנה, כש' ניסה שוב להתקבל לפקולטה לרפואה, נדחתה בקשתו. "ידיעותיך אינן מספיקות", נאמר לו.

★ ★ ★

עכברים בחופש הגדול

אכל שמעון לא התיאש. הוא שיגר בקשות להתקבל ללמודי רפואה לחצי ריטרס אוניברסיטות צרפת. משלוש אוני' בריטיות, בקנדה, צרפת ואנגליה, קיבל תשובה חיובית. הוא החל להתכונן לנסיעה. הצעיר החברותי, שהיה ידוע כרדן טיב, שיתק טיטס ואף ניגן באקורדיון, התחיל לעבוד כמכופף ברולים אצל קבלני בנין. תוך זמן קצר התמחה במקצוע זה ואף הצ' ליה לצבור כסף.

יום אחד פיטר הקבלן אצלו עבד את חברו, מכופף ברולים גם הוא. שמעון ניגש אל הקבלן ואמר: "אני רחוק, הוא בעל משפחה ואב לחמישה ילדים. מחר אני לא בא לעבודה, תן לו להמשיך ל' עבודה." הקבלן השאיר את שניהם. אותה תקופה התעמל שמעון אצל דר' פלדנרר, רופאו של ראש הממשלה. שם פגש את ערה ליטבסקי, תלמידת סמינר הקיבוצים וחניכת השומר הצעיר. ערה היתה הבמונה בשלושת בנותיה של המורה האלמנה, ש' חינכה גם את בנותיה הוראה. היא היתה יתומה מגיל ארבע, גדלה בתנאי מצוקה. את דמי הלימוד שלה בסמינר הקיבוצי שילבה בעבודה במקום. היא היתה הבמונה על פינת החי, טיפלה בנחשים ובעכברים כשחברותיה לכיתה יצאו לבלות את החופש הגדול. כשהיו העכברים בפנית החי של הסמינר מתעקשים ומסרבים לאכול, היתה

צעיר עברי יינת של צבר ב' חבת ידידות היילות באחד הטיולים בארץ.

ההורים. אולם הוא לא הפסיק ללמוד. בש' עות היום היה נותן שיעורים, עבד בדפוס, ובערב המשיך להתכונן לבחינות הבגרות, אותן עבר בהצלחה. ואז גויס לצה"ל.

★ ★ ★

הלם בכינתר

יה זה שנה בערך לאחר גיוסו. שמעון היה אז קשר בחיל הקשר. ב' תפקיד זה צורף לפשיטה על מוצבי הסר רים, מעברה השני של הכינתר, שנערכה בתחילת 1956. בשעת הפשיטה התפוצץ ל' ירו פגז. הוא לא נפצע, אולם הוכה בהלם קשה.

כאשר ביקרוהו הוריו לראשונה בבית החולים בתל הש'מר, התבונן בהם שמעון כאילו היו אנשים מעולם אחר. הוא לא הכיר אותם. זכרונו אבד לו. הוא שכב כך, באבדן חושים, שבועות מספר. ואז, בהתייעצות עם הרופאים הצבאיים, הסכים האב לתתם שאין לו כל תביעות לצה"ל. עקב פגיעה זו שוחרר שמעון מהצבא לפני תום תקופת השרות ונלקח הביתה. "המ' דינה הפסידה חיל, אבל אני לא רוצה להפסיד בן", אמר אז האב.

במשך תקופה ארוכה התהלך שמעון ב' בית הוריו כמתעתע. הוא היה מבובל ו'

Le monstre d'Anvers arrêté à Orly appelait «frère» celui qu'il a tué et dépecé

Voici heure par heure le film du crime le plus atroce de l'année

MARDI
Le crime
M. de l'Anvers arrêté après un meurtre... (text continues with details of the crime)

MERCREDI
La découverte
Le corps de la victime découvert... (text continues with details of the discovery)

JEUDI
La folie
Le meurtrier arrêté... (text continues with details of the arrest)

VENREDI
L'arrestation
Le meurtrier arrêté... (text continues with details of the arrest)

Une passion commune
L'histoire d'amour entre les deux hommes... (text continues with details of the relationship)

Un enfant perdu dans le drame d'Anvers: Tal (5 mois) le bébé

המפלצת מאנטוורפן שנעצרה באורלי קראה, אחי' לזח שביתרה אותי', זועקת כותרת ראשית בעתון הצרפתי הנופץ פראנס סואר, שהקדיש תיאור נרחב למעשה הפשע המזעזע.

המיפליצת מאנטוורפן